

De deugd van tegenwoordig

••

Een spandoek op de Meir of een technofuif?
Een inleefreis van de Damiaanactie of
een natuurkamp? Theater of kinderwerking?
De vele gezichten van de Generatie Y.

Door Katrien Steyaert - Foto's Athos Burez

Van de jeugd wordt verwacht dat ze stormenderhand de wereld wil veroveren en veranderen. Maar voelen tieners zich aan de vooravond van 2012 nog echt geëngageerd? En gaat het verder dan een goedbedoelde *like it* op Facebook? Een antwoord in acht stemmen. „Idealisme is een mooie drijfveer.” De tieners maken deel uit van Generatie Y – de opvolgers van Generatie X en ook wel de *Echo Boomers* of *Millennials* genoemd. Deze YouTube- en Facebookgeneratie heeft meer dan ooit zicht op wat er in de wereld gebeurt. Maar zijn ze er daarom ook mee begaan? Maken ze zich zorgen over de planeet die naar adem snakt, het bevolkingscijfer dat aantikt en het welig tierende individualisme? Of willen ze gewoon lekker puberen?

Uit een studie van Steunpunt Jeugd van vorig jaar blijkt dat Vlaamse jongeren alleszins nog het hart op de juiste plaats hebben. Ze liggen wakker van de milieuproblematiek en de armoede in de wereld en velen doen daar ook iets aan, al is het meestal op kleine schaal. Generatie Y beseft dat ze de wereld niet zal veranderen, maar voor lokale acties met zichtbare resultaten zet ze zich graag in.

De betrokkenheid van jongeren lijkt zich te bewegen tussen *kliktivisme* – ze *liken* een actie of organisatie, of voegen een geëngageerde badge toe aan hun profiel – en *rabi-aat* activisme – getuige de straatprotesten en Indignado's. Dat daartussen nog tal van vormen zijn, bewijzen deze acht jongeren.

→

Vicky Morr  (16)

„Reality check”

Economie-moderne talen,
Overijse.
Zit in de Chiro, volgt moderne
jazzdans.

„Ik ben een emotioneel iemand en kan er niet tegen als anderen zich niet goed voelen. Bij verschrikkelijke beelden op tv dacht ik altijd: later ga ik helpen. Dus toen ze vorig jaar op school kandidaten zochten voor een inleefreis van de Damiaanactie naar Nicaragua wist ik: dit is mijn kans. De rest van de klas verklaarde me zot. Maar ik wilde niet zoals veel mensen denken: laat anderen er zich maar om bekommeren.”

„Een week lang volgden we dokters op hun ronde langs de lepra- en tbc-patiënten. Als je de hand van die mensen vasthoudt, krijgen ze een verhaal. Soms kreeg ik tranen in de ogen. Dan voelde ik me dom, want die mensen zelf zijn zo sterk. Maar het kruipt nu eenmaal onder je vel.”

„Het kriebelt nu al om na het zesde op bouwkamp te gaan. Daarna studeer ik misschien Romaanse, om Spaans te kunnen

praten met de mensen ter plaatse. In afwachting zamel ik op school geld in. Elke veertig euro redt een mensenleven, en dat is ons nu al dertig keer gelukt. Bij een truitje van twintig euro in de H&M denk ik nu meteen aan wat ik met het dubbele kan doen.”

„Dit was een *reality check*. Voordien was ik niet rotverwend, maar ik ben nu nog dankbaarder om al wat ik krijg. Mijn perspectief is anders. Aandacht van de jongens krijgen of geschminkt zijn lijken nu pietluttigheden. Op mijn leeftijd zijn velen vooral met zichzelf bezig, maar het heeft me blij verrast dat mijn vrienden nu over de streep komen. Soms helpen ze me zelfs bij acties.”

„Ik weet dat het een kritische tijd is, maar mensen zouden moeten verder kijken dan hun neus lang is. Ik geloof dat we de onverschilligheid de wereld uit kunnen helpen.”

Helena Van Respaille (17)

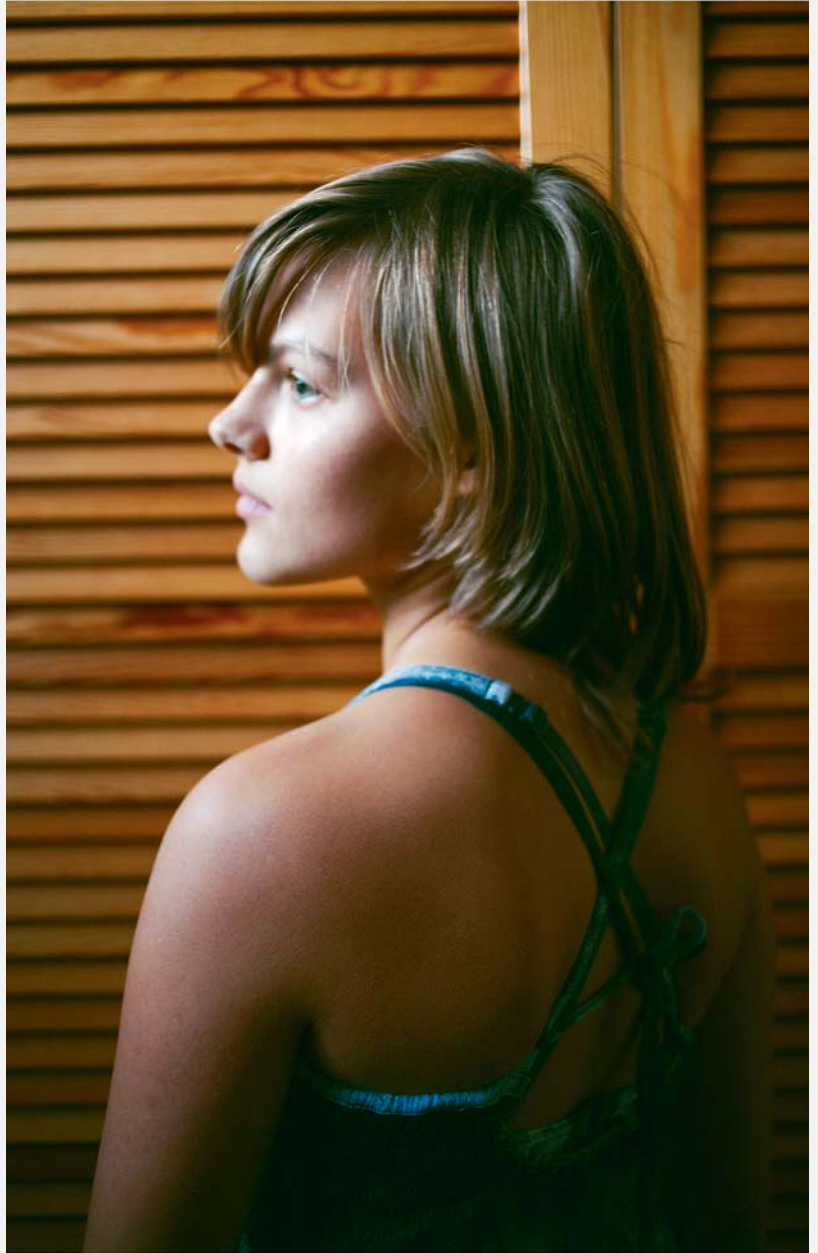
„Idealisme als drijfveer”

Wiskunde-moderne talen,
Leuven.
Speelt toneel, volgt tekenles,
houdt van muurklimmen.

„Veel mensen van mijn leeftijd willen hun steentje bijdragen, maar het hangt af van waar je actief bent. Ik ben in JNM (*Jeugdbond voor Natuur en Milieu*) gerold en ben nu ook voorzitter van de afdeling Leuven met 96 leden. Ik stop er veel tijd in, maar het interesseert me nu eenmaal en ik amuseer me. Bij JNM ben ik minder gesloten dan op school. Gelijk wie je bent, je hoort erbij.”

„We zijn een milieujeugdbeweging. Tijdens natuurspelen, op kamp of op paddenstoelentocht leer je veel bij, vaak zonder dat je het doorhebt. Ik volg nu de klimaatforums, of verdiep me in duurzame visserij. Winkelen doe ik ecologisch of tweedehands, en zoals veel JNM'ers ben ik vegetariër. Want één lap vlees heeft een tien keer zo grote voetafdruk als dezelfde hoeveelheid groenten. In mijn ideale wereld zou de economie niet ten koste van het milieu of de mensen draaien.”

„Ik ben optimistisch, want het thema leeft. Maar het is jammer dat in Europa de mensen onderaan eindelijk wakker worden terwijl de politici bovenaan nog altijd slapen. JNM gaf onlangs een hoop groene kleuropbladen af aan de minister. Het was een creatieve actie die volgens mij meer losmaakt dan een betoging.”

„Idealisme is mijn drijfveer. Ik vind dat mooi. Ik doe ook liever iets nuttigs dan uren op de schoolbanken slijten. Voor later twijfel ik nog tussen bio-ingenieur en iets in de kunst. Maar in mijn vrije tijd blijf ik zeker bezig met natuur en milieu. Ook mijn lief zit bij JNM. We delen veel interesses, maar vullen elkaar ook aan. Mensen die verschillen kunnen van elkaar leren in plaats van elkaar voorbij te lopen.”

→

Nassim Kassa (16)

„Een rol spelen in
de maatschappij”

Sociaal-technische
wetenschappen, Leuven.
Speelt rugby, is vaak te
vinden in jeugdhuis Den
Tube, leest graag fantasy.

„Toen ik klein was, stuurde mijn Algerijnse moeder me naar Fabota, de kinderwerking van Buurtwerk 't Lampeke. Toen was het ondenkbaar dat een vijfjarige 'Fuck you!' zou hebben gezegd. De kinderen nu doen dat wel. Ik heb het zelf gehoord, toen ik er als vrijwilliger werkte. Ik deed het voor de vergoeding, maar vooral om ervaring op te doen.”

„Ik heb een diploma van animator en werk graag met kinderen omdat ze meestal grappig zijn. Maar ik wil ze ook verantwoordelijkheid bijbrengen. Je doet je werk beter

als je een rol speelt in de maatschappij. Misschien word ik leerkracht of politiegagent. Alleszins iets in de sociale sector, dat is een leuke sector.”

„In de Belgische politiek ben ik teleurgesteld. Als ik er ooit in stap, is het om zelf iets te veranderen. Een Portugese politicus moedigde ons daartoe aan op een Europese conferentie waaraan ik deelnam. Samen met jongeren uit acht landen dacht ik na over het kindbeleid en kinderarmoede. Het was een superinteressante ervaring. We hebben zelfs met Barroso gepraat! Ik

vond het een goede uitdaging om Engels te moeten spreken, één keer zelfs voor een volle aula met politici. Het heeft me zelfverzekerder gemaakt, en socialer.”

„Later wil ik zulke dingen blijven doen, tenminste als er tijd voor is. Maar weet je wat ik het liefst zou willen? Dat racisme uit ieders hersenen verdwijnt. Op dit moment heb ik daar het meest last van. Ik probeer het te relativeren – het is menselijk – maar als we gewoon zouden proberen elkaar wat vaker een kans te geven, zouden we al veel verder staan.”

Koba Ryckawaert (17)

„Persoonlijke zoektocht”

Humane wetenschappen, Gent.
Leest en schrijft graag, heeft
een brede interesse.

„Als je jong bent, neemt niemand je iets kwalijk, maar op een bepaald moment moet je je verantwoordelijkheid nemen. En dus begin ik in mijn volgende toneelstuk – *All that is Wrong* met Ontroerend Goed – bij mezelf. Ik kijk in mijn eigen buurt wat er mis is en zoek naar oplossingen.”

„Het probleem is dat we zoveel negeren: de klimaatproblemen, de honger, de vleesindustrie. We willen liever niet weten dat het onze schuld is. We blijven ons rijk, gezond en gelukkig leventje leiden.”

„Met theater verbeteren we niet meteen iets, maar we brengen een boodschap. Ik hoop dat *All that is Wrong* het publiek een beetje wakker schudt. Mij zal deze persoonlijke zoektocht sowieso veranderen.”

„Ik hoop op een fundamentele verandering in de wereld, maar dat is misschien moeilijk. Daarom wil ik op kleine schaal iets doen, want het is niet omdat het grote onhaalbaar lijkt dat we het kleine moeten laten.” →

Olivier Geerts (17)

„Mensen uit hun dak laten gaan”

Jazz-pop-rock, Antwerpen.
Spendeert al zijn vrije tijd aan muziek of zijn vriendin.

„Samen met mijn vriend Mozes van 15 vorm ik het techno-dj-duo Ego Troopers. Het begon onschuldig, maar al snel stonden we in Parijs of Paradiso voor meer dan duizend man te spelen. In januari verschijnt ons eerste album. Het heeft mijn leven veranderd. Schoolwerk blijft de prioriteit, maar bijna al mijn vrije tijd gaat eraan toe.”

„We willen ons voor honderd procent amuseren, maar ook iets verbeteren in de dancewereld. Dan bedoel ik niet dat we *Dear Mr. President* draaien. Ik ben per-

soonlijk wel geëngageerd, bijvoorbeeld voor mijn broer met autisme, maar mijn grootste bijdrage ligt in de muziek.”

„Als dj wil ik mensen gelukkig maken. Geen beter gevoel dan het publiek uit zijn dak laten gaan. We doen het niet om bekend te worden of veel geld te verdienen, al hoop ik er wel mijn job van te maken. Muziek is al sinds mijn zesde mijn passie en ik wil nu elektronische muziek of jazz-drum studeren. Het zou fijn zijn mocht iedereen zo’n goed leven kunnen leiden.”

Amena Mortada (17)

„Eerst de anderen, dan ik”

Wetenschappen-wiskunde,
Anderlecht.
Leest historische romans,
droomt van dansen en reizen.

Tom Rosius (17)

„Pleasant teamwork”

Mechanische vormgevings-
technieken, Bilzen.

Zit in de Chiro, gaat graag
op stap.

„Goede doelen spreken vaak niet aan omdat je er niemand van kent of het alleen moet doen. Maar als wij ons met de Chiro inzetten is dat teamwork, en ook nog eens heel plezant. Ik organiseer mee de jaarlijkse eeditag en de Nacht der Nachten, een fuif voor drieduizend man. Ik amuseer me er zelf ook. Ook de nieuwe lokalen bouwen en verven was fijn én nuttig. Volgend jaar wil ik zeker leider worden. Vrienden van buiten de Chiro krijgen zulke kansen niet en zitten daarom misschien soms minder in met anderen.”

„Op school maken we nu sleutelhangers voor Mobile School, een vzw die werkt met straatkinderen die anders weinig vooruitzichten hebben.”

„Ik wil metaalbewerking blijven doen, maar misschien ga ik ooit voor opvoeder. Ik zag bij mijn vader hoeveel voldoening en levenslessen je daarvan krijgt.”

„Drie jaar geleden ben ik met mijn vader uit Libanon naar hier verhuisd. Ik volg de protesten daar, maar heb zelf nooit be-
toogd. De machthebbers doen toch wat ze willen. Ik help liever mensen op mijn terrein, met mijn vermogen.”

„Als niemand mij nodig heeft, heb ik geen waarde. Ik vind anderen belangrijker dan mezelf, en door hen te helpen denk ik niet aan mijn eigen, moeilijk op te lossen problemen. Zo kan ik mezelf opheffen en het volhouden.”

„Onlangs hielp ik een meisje dat hier net is aangekomen. Ik weet hoe het voelt. Bij Jeugd en Vrede ben ik animator voor een multiculturele mix van kinderen tussen drie en vijftien. Ook hen kan ik beter helpen dan een oudere of gespecialiseerde persoon omdat ik zelf een tiener ben.”

„Ik wil geneeskunde of biologie studeren, iets met DNA. Daarnaast zal ik altijd anderen blijven helpen. Als iedereen zo zijn eigen leven betert, krijgen we op het einde iets goeds.” →

Sarah-Kay Blewitt (17)

„Vol overtuiging
mee roepen”

Vrije, artistieke opleiding,
Antwerpen.
Schildert en tekent dat het
een lieve lust is.

„*Change the world*, dat is de slogan van Comac, de jongeren vleugel van de PvdA. Elke vrijdag vergaderen we over wat er in het nieuws zat en waarover we meer willen weten. Ik leer er veel bij en ontmoet leuke mensen die ook voor rechtvaardigheid en solidariteit zijn.”

„Ik heb nooit anders gedacht. Bij Comac wordt het nu alleen uitgediept. Soms is dat zwaar omdat ik de slechte kanten van dingen ontdek, maar het is zo belangrijk dat ik erachter blijf staan.”

„Het is best moeilijk om overeen te komen over de aanpak van onze acties, maar als ze

lukken is dat heel aangenaam. Laatst trokken we op de Meir de aandacht met een spandoek over Dexia. Dat is ons doel: mensen laten nadenken en mobiliseren. Er zijn onrechtvaardigheden in de wereld en we mogen onze rechten opeisen. Zo wil de minister nu besparen in het onderwijs, terwijl dat net goedkoper moet worden. Hetzelfde geldt voor de gezondheidszorg en het openbaar vervoer.”

„Ik weet niet of het direct realiseerbaar is, maar we moeten werken aan een toekomst waarin de dingen beter verdeeld zijn. Sommigen smijten met het geld terwijl ande-

ren hard werken maar niet beloond worden. Ik kan daar heel droevig van worden, maar mijn hoofd laten hangen is geen optie. Daarom betoog ik. Voor Comac deed ik dat niet omdat ik geen vrienden had om mee te gaan. Onlangs, in een anti-NSV-betoging, voelde ik weer hoe goed het doet met volle overtuiging mee te roepen.”

„Professioneel wil ik mijn weg zoeken in de kunst. In de politiek ga ik zeker niet. Ik ben vrij verlegen en gevoelig en dat is daar een serieus nadeel. Maar ik blijf er wel mee bezig.”

II